

Koer jälitab autosid

HEIKI MAIBERG

Üldiselt on mu koer üsna heade kommetega, kuuletub käsklustele ja saab inimühiskonnas hästi hakkama. Tal on aga üks paha komme, millest kuidagi ei õnnestu lahti saada. Nimelt ajab ta kirglikult autosid taga. Kui ta on mul jalutusrihma otsas, pean kogu jõuga selle teise otsa külge klammerduma, et teda peatada. Kui koer on lahti, ei tee ta mu keelust väljagi. Ma tean, et mõttetu oleks koera karistada, kui ta lõpuks mu juurde naaseb, sest siis arvaks ta, et saab karistada tagasitulemise eest.

Autot jälitades on ta juba vigastanud oma jalga, sest kirele järele andes unustab ta igasuguse ohu.

Ka liikuvad jalgrattad ahvatlevad teda, ehkki mitte sel määral kui autod.

Ma saan aru, et selline käitumine on ohtlik nii koerale endale kui ka inimestele. Mida ometi teha?

Kerli Raplamaalt

Vastab

TARGU TALITA

Liikva objekti tagaajamine on üks paljudest koerasoo instinktidest. Mis liigub, on saak. Koera eellastel tagas niisuguse instinkti olemasolu selle, et loom sai kõhu täis. Paljude tõugude puhul kasutatakse seda instinkti inimese huvides ära.

Samas ei suuda koer hinnata oma tegevuse sobivust või ohtlikkust. Kiiresti liikuv objekt vallandab kinnipüüdmiskihu ka siis, kui see sugugi süüa ei kõlba.

Kuidas sellest kombest lahti saada? Kõigepealt, ärge mängige tagaajamist! “Jookse ja püüa mind kinni”-mäng teeb inimestele – eriti lastele – muidugi lõbu, esialgu selle ohtlikkusele ja võimalikele pahandustele ei mõelda. On ju nii nunnu vaadata, kui kutsa midagi taga ajab!

Autosid taga ajav koer punub minema peremehe hädakisa suhtes kurdina, ta ei kuuletu inimesele. Üldjuhul annab niisugune käitumine märku ka sellest, et loom ei respekti oma peremeest piisavalt.

Olukorda, kus üleannetul koeral võib tekkida plehkupanemise võimalus, tuleb tingimata vältida, sest iga

Koertele meeldib joosta ja iga liikuv objekt vallandab neis soovi saak kinni püüda. Nüüd sõltub juba koolitusest, kas nad sellele soovile järele annavad.

õnnestunud üritus vähendab veelgi pererahva autoriteeti koera silmis ja kinnistab taunitavat käitumist. Nii-siis, esimene nõuanne: loom oheliku otsa juba siis, kui kaugel on kosta, et vist on auto tulemas.

Kas on võimalik ümber õppida? On ikka.

Kõigepealt, kui koer kipub liikuvaid objekte kontrollimatult taga ajama, ei tohi teda selle eest ka mängus ergutada ega teda sellele provotseerida. Tuleb valida muid mängu (sikutusmängud, peitused, koera nuputamisesülesanded, näiteks maius augulises juustutopsis vms). Sellest, et koera keelata, on vähe, tuleb pakkuda ka asendustegevust. Ja asendustegevus, uus mäng, peab olema toredam kui see, mida soovitakse välja juurida.

Kui on aga näha, et probleem süveneb, tuleb käsile võtta treening – halvast kombest on vaja lahti saada. Universaalset retsepti ei ole, kõik sõltub koerast ja tema iseloomust. Küll

aga tuleb kasuks teadmine, et koer on väga õppimisvõimeline loom ja kindlasti on võimalik paha mood küljest ära harjutada.

Looma rumalaid kombeid ei pea taluma ja üldiselt on kergem neid mitte lasta välja kujuneda, kui et neist hiljem lahti saada.

Tuire Kaimio oma raamatus “Koerte käitumine” kirjutab: “Jahikäitumise ahela esimeses staadiumis ehk siis, kui koer on alles saaki märganud või kui ta sellele üksisilmi vahtides vaikselt lähemale hiilib, on võimalik koera väga lihtsalt varem õpetatud käsu abil peatada. Kui aga koer on juba saaki taga ajamas või isegi saagi külge klammerdumas, siis ei jõua muud signaalid talle sageli enam kohale. Seetõttu peab omanik õppima aru saama esimestest luuravatest ja millelegi suunatud pilkudest ning mõjutama koera käitumist juba siis.”

Samuti tuleb koera aina harjutada ja harjutada ärritava objektiga rahulikult koos olema.